

Asi 30 rokov som bol neveriacim. Potom som si začal uvedomovať, že som nejakou porušený. Uvedomil som si, že niečo vo mne odumrelo. Keď som začal čítať Bibliu, dozvedel som sa, že toto spôsobuje hriech. Neskôr skrze Bibliu som uveril v živého Stvoriteľa.

Od malička, pokiaľ len sa pamätám, som bol neveriacim, lepšie povedané ateistom. Súviselo to s mojím detstvom, výchovou, záujmom o prírodné vedy a vášňou žiť naplno. Vždy som mal úspech v škole a v práci, nikdy mi nechýbali financie. Mal som veľa priateľov, dobre som vychádzal s ľuďmi rôznych pováh, bol som šťastný a spokojný. Môj život bol naplnený nielen vzťahmi s ľuďmi, ale aj mnohými športami, ktoré som aktívne pestoval, ako horolezectvo, windsurfing, lyžovanie, snowboarding a mnohé ďalšie. Zaujímalo ma si prehlbovať poznanie v oblasti prírodných vied, priťahovali ma najmä vedy o Zemi. Mal som mnoho možností cestovať po svete a spoznávať hory, moria, mestá, krajiny a život ľudí v nich. Cestovanie, športy, vzťahy s ľuďmi a moje osobné úspechy, toto všetko ma uspokojovalo, obohacovalo a bolo zmyslom môjho života. Môj život bol bohatý a príjemný, mal som vnútornú rovnováhu. Celý môj život spočíval v oblasti telesného a materiálneho sveta. Nikdy som nemal žiadnu duchovnú skúsenosť ani zážitok. Z veriacich som si robil posmech. Myslel som si, že náboženstvo si vytvorili ľudia, aby im slúžilo ako barlička, keď sami nevládzu žiť svoj vlastný život. Mňa poháňala sebadôvera, vášň žiť a túžba po poznávaní.

Prečo som na začiatku povedal "lepšie povedané ateista než neveriaci"? Pretože každý niečomu verí. Ja som veril, že keď príde koniec – smrť – všetko končí – moja existencia, moje osobné ja zaniká a viac ho niet. Biblia hovorí o existencii po smrti. Nikdy som tomu neveril. Moja viera formovala môj postoj ku životu a jeho zmyslu: Ži svoj život dobre a naplno, raduj sa z neho, keď príde koniec, všetko to pomíne. Nuž, moja viera sa zmenila. Po nejakých tridsiatich rokoch úspešného, radostného, a vyrovnaného života som si uvedomil, že niečo nie je v poriadku. Začal som si uvedomovať, že som nejakou porušený. Začal som pociťovať, že moja myseľ nefunguje tak dokonale, ako som bol presvedčený že by mohla a mala. Navonok vyzeralo všetko v poriadku, obhajoval som svoj druhý doktorát. Ale vnútorne som mal pocit, že realita je hlbšia, než ju dokážem svojou myslou uchopiť. Začal som spoznávať aj to, že moje srdce je voľajako zatvrdené, že nedokážem prijímať a dávať lásku nezištne, čisto a verne, tak, ako by som chcel. Nevedel som odkiaľ a kedy toto porušenie prišlo, ale vedel som, že sa vkradlo do môjho života a je tu. Intuitívne som chápal, že to nejakou súvisí s tým, ako som žil. Dovtedy som si myslel, že som dobrý a spravodlivý človek. Keď vo vzťahoch niečo nefungovalo, vinu som vždy videl v iných. Ale teraz som začal pochybovať o svojej nevine a vnímal som svoju porušenosť. Subjektívne som vnímal aj to, že táto porušenosť je nevratný proces, ktorý sám nedokážem ani zastaviť ani zvrátiť.

Toto bol čas v mojom živote, kedy som začal čítať Bibliu. Dovtedy som nepoznal, čo Biblia tvrdí a učí. Začal som od prvého verša knihy Genesis a nemohol som prestať čítať. Bolo mi čudné, že som túto knihu nezhodil do kúta, lebo až dovtedy som veril, že všetko vo vesmíre a ľudskom živote sa dá vysvetliť prírodnými zákonmi a prirodzenými príčinami a procesmi. Dovtedy som neveril, že by existoval Boh a duchovné nemateriálne bytosti, a už vonkoncom nie

zázraky. V Biblii som našiel odpoveď a vysvetlenie porušenia, o ktorom som vedel, že vstúpilo do môjho života. Zrazu som vedel, že táto kniha objektívne a pravdivo odкрýva odkiaľ a prečo sa vzalo porušenie. Uvedomil som si, že túto odpoveď som nenašiel ani v rodičovskej či školskej výchove, ani vo vzdelaní, ani vo vedeckom poznaní, ani v kultúrnom dedičstve, ani v médiách. Čím viac som spoznával výpovede Biblie, tým viac som bol presvedčený o tom, že je to pravdivá výpoveď o realite vesmíru a ľudského bytia, pretože som nadobúdal hlboké presvedčenie, že rozmer a hĺbka tohto zjavenia prekonáva schopnosti a možnosti ľudskej múdrosti, nech by ju priniesli aj generácie autorov. Toto ma postupne viedlo k vnútornému presvedčeniu, že Biblia je Božie slovo a nie ľudské, a že teda Boh asi musí existovať.

Biblia sa vyjadrovala nielen k tomu, čo je zdrojom porušenia, ale aj ponúkala riešenie. Začalo mi to dávať dokonalý zmysel, ale bolo pre mňa ešte stále ťažké tomu uveriť. Tu som ešte netušil, že ma čakajú ťažké a bolestivé rozhodnutia. S novo nadobudnutým poznaním a presvedčením som si žil svoj život aj ďalej tak ako predtým. Ale začali sa diať čudné veci.

Musím sa ešte kúsok vrátiť a spomenúť jednu dôležitú udalosť. V čase, keď som pomaly a postupne nadobúdal presvedčenie o pravdivosti biblického zjavenia, môj otec uveril v Boha, uveril evanjeliu a obrátil sa. Jeho znovuzrodenie prinieslo takú zmenu v jeho živote, že som to nemohol ignorovať ani keby som chcel. Musel som uznať, že človek sám takto nedokáže zmeniť seba ani svoj vlastný život. Otcova premena umocnila moje presvedčenie, že Boh je a že On spôsobil túto zmenu. Napriek tomu som sa vtedy ešte vzpíeral tomu, keď mi otec svedčil že som hriešny a že potrebujem spasenie. Neprijímal som to a hnevalo ma to, keď som to od neho počul. Toto trvalo niekoľko mesiacov. Avšak svedectvom mne samému je to, že Božie Slovo má moc. To slovo, ktorému som odporoval, mi postupne začalo v mojom vnútri zjavovať pravdu. Vnútorne som bol stále pevnejšie presvedčený, že Biblia hovorí pravdu o hriechu a spravodlivosti, o súde a ospravedlnení, o dare večného života z milosti. Moja predošlá viera, že neexistuje Boh ani život po smrti, sa menila na biblickú vieru. V tomto čase vstúpil Boh sám do môjho života. Zbúral môj predošlý život, vzal hodnoty, na ktorých bol môj život postavený a ukázal mi, že ja sám nemám svoj život vo svojej moci. Priviedol ma na bod, kedy som musel kapitulovať a priznať sám sebe a pred Ním, že On je zvrchovaný vládca. Priviedol ma na bod, kedy som prvýkrát vo svojom živote činil pokánie zo svojho hriešneho života, života bez Boha, kedy som sa prvýkrát v živote modlil k Bohu, vyznal svoju vinu, poprosil Boha o záchranu a vyznal svoju vieru v to, že poslal svojho Syna aby vykúpil a spasil aj mňa hriešnika.

Dnes verím, že Biblia je Božie slovo, Božie zjavenie objektívnej a absolútnej pravdy, verím v evanjelium milosti, evanjelium ukrižovaného a vzkrieseného Božieho Syna, Ježiša Krista, ktorý vzal môj trest za hriech, že vďaka jeho obeti mám odpustené hriechy a darovaný večný život. Boh mi daroval nový život. Našiel som úžasný pokoj a uistenie o tom, že som prešiel zo smrti do života. Aj keď prichádzajú ťažkosti, trápenie a skúšky, žijem v nádeji a očakávaní na vykúpenie tela, na život vo večnosti v Božej prítomnosti, láske, svetle a plnosti pravdy, kde už

nieto ani hriechu ani porušenia.

Peter Vajda